

kanonokrend meghívására, annak uradalmában vállalt főerdészi állást. Itt 1881-ben erdőmesterré neveztetett ki és megbízott a prépostság jászói, leleszi és nagyváradai erdőbirtokának vezetésével.

Ebben az állásában eredménydusan működött 1907. évi január hó 26-án bekövetkezett haláláig.

Temetése nagy részvét mellett Jászón történt és részvéte jeléül az O. E. E. is koszorút helyezettett sirjára.*)

Őrizzük meg emlékét kegyelettel!

KÜLÖNFÉLÉK.

Dr. Bedő Albert, az Országos Erdészeti Egyesület első alelnöke, ebbeli tisztségéről, a mint t. olvasóink a fenn közölt választmányi jegyzőkönyvből (234. old.) értesülhettek, hivatkozással az egyesület céljainak szolgálatában eltöltött, 40 évet meghaladó munkásságára, lemondott. Örömmel tudatjuk, hogy az első alelnök ur ezt a meglepő, senkitől sem várt elhatározását megváltoztatta és annak a küldöttségnek felkérésére, amely a választmány megbízásából Sóltz Gyula vezetése alatt m. hó 27-én tisztelgett nála, lemondását visszavonta.

A Sóltz Gyula szavaira adott válaszban dr. Bedő Albert ismételten hivatkozott az egyesület szolgálatában eltöltött hosszú időre, amely a közelmúltban a közgyűlés keretében megünnepeelt 40 éves fennállás jubileumával mintegy határponthoz jutott, amelynél ő kötelességének vélte, hogy állását az egyesület rendelkezésére bocsássa és visszavonuljon. Amennyiben azonban a választmány úgy találja, hogy továbbra is hasznára válhatik a magyar erdészetnek és az egyesületnek, ha alelnöki állását megtartja, ő ezen óhaj előtt meghajol és erejéhez képest igyekszik továbbra is szolgálni azt az ügyet, a melyhez több mint 40 éves múlt és az érzelem minden szála fűzi.

Az Országos Erdészeti Egyesület fölött ekként elmúlt az alelnök-válság veszedelme és dr. Bedő Albert ny. államtitkár, első alelnököt mint eddig, továbbra is ott fogjuk látni a magyar

*) A boldogult fényképét legközelebbi számunkban közöljük.

erdészet előharczosai között s azoknak is az élén, reméljük, még igen hosszú ideig!

Személyi hírek. *Balogh Vilmos* földmivelésügyi miniszteri tanácsosnak, aki a miniszterium elnöki osztályának sok éven át volt vezetője és legújában a gazdasági szakoktatás és kísérletügy élén áll, a király az államtitkári czimet és jelleget adományozta. — *Graf Adolf* uradalmi erdőmestert a király a közügyek terén szerzett érdemei elismeréséül a koronás arany érdemkereszttel, *Binder Antal* ny. főerdőőrt sok évi hű és hasznos szolgálatáért a koronás ezüst érdemkereszttel tüntette ki.

Az erdőtisztek műszaki minősítése a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet egyik választmányi ülésén Bodola János műegyetemi tanár részéről kétségbe vonatván, a selmeczbányai bányászati és erdészeti főiskola rektora a következő sorokkal fordult a „Magyar Mérnök- és Építész-Egylet“ elnökségéhez:

A „Heti Értesítő“-ben közölt, a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet 1906. évi december 7. tartott 484. (rendkívüli) választmányi ülésére vonatkozó jegyzőkönyv 4. pontja *Bodola* Lajos műegyetemi tanár úrnak azt a kijelentését tartalmazza, hogy „a bánya- és erdőmérnökök jogosításáról egyelőre nem nyilatkozhatik. A bánya- és különösen az erdőméréshez kevesebb geodéziai és a geodéziával kapcsolatos speciális matematikai képzettség szükséges, mint amit egy tagosító mérnökötől meg kell követelni“.

Ha *Bodola* tanár úr megmaradt volna kijelentésének első részénél, akkor ahhoz szó egyáltalában nem férhetne. Minthogy azonban a tanár úr az idézett passzus második részében közvetve mégis csak nyilatkozik a bánya- és erdőmérnökök geodéziai tanulmányairól, kötelességemnek tartom, hogy mint a szóba hozott mérnökök tanítására hivatott intézet ezidei vezetője, néhány idevágó megjegyzést tegyek, abban a feltevésben, hogy a tekintetes elnökség módját fogja találni annak, hogy ezek a megjegyzések az igazság érdekében és az „*audiatur et altera pars*“ elvénél fogva a nyilvánosság elé jussanak.

A bányamérnök a bányászati áttörések végrehajtása végett földalatti kapcsoló és tájékozó méréseket végez, melyek az alagutak hajtásánál követett mérésektől semmiben sem különböznek.

10—20 km hosszú altárók vagy ha úgy tetszik, tunnelek pontos áttörését a modern bányamérnöknek garantálnia kell és garantálja is. Hogy ilyen mérések háromszögelés nélkül el sem képzelhetők, hogy a hibaszámítás, a földrajzi rendszalak, a valódi déllő meghatározásának alapos ismerete nélkül végre nem hajthatók, alig szorul bizonyításra, különösen pedig nem szorul bizonyításra a műszakilag képzett szakközönség előtt, amely bizonyára azt is szívesen koncedálja, hogy a bányászati viszonyok különlegességénél fogva oly geodéziai feladatok megoldása is hárul a bányamérnökre, amelyek a földmérési munkák

zömétől módszerben és végrehajtásban lényegesen elűtnek, anélkül, hogy a tagosító mérnöktől megkívánt geodéziai tudást fölöslegessé tennék.

Főiskolánkon már most az oktatás egész terve odairányul, hogy a geodéziai, de a matematikai előképzettség is e sokoldalú és túlnyomóan kiváló precizitást megkívánó feladatoknak mindenben meg is feleljen. És amint az eredmények igazolják, el is érjük célunkat. Bányamérnökeink minden idegen segítség nélkül elvégzik geodéziai feladatukat a föld alatt és a föld felett. Nem hiszem, hogy visszariadnának a tagosító mérnök munkálatainak nehézségeitől.

De azt sem hiszem, hogy a tagosító mérnökök mindegyike vállalkoznék a földalatti mérési munkálatok végrehajtására. Nem látom tehát a jogosultságát annak, hogy a bányamérnökök a kívánt jogi kvalifikáció megszerzése után, miért ne végezhessek el olyan munkát, amelyet jól elvégezni tapasztalat szerint tudnak.

De nem áll másképpen a dolog az erdőmérnökökre nézve sem. Tudtommal a birtokrendezési, illetőleg tagosító munkálatokat olyan háromszögelések alapján végzik, amelyek az I. rendű háromszöghálózathoz támaszkodnak. Ezeket a méréseket az erdőmérnökök számára kötelezően előírt, új tanulmányrendünk szerint két féleven át hetenkint 4, illetőleg 3 előadási és 4—8 gyakorlati órában tárgyalt erdészeti földmérésben olyan kiterjedésben öleli fel, amely mértékben azoknak ismeretét a tagosító mérnöktől követelni kell. Ehhez a geodéziai tudáshoz azonban még valami járul. Erdőmérnökeink, gyakorlati munkakörüknek megfelelően, tanulmányi tervünk szerint megszerezhetik s amint a tapasztalat igazolja, meg is szerzik azt az elméleti és gyakorlati tudást is, mely az erdőgazdaságon kívül még a mezőgazdaságra, talajjavításra, öntözésre, vízszabályozásra stb. vonatkozik.

Igaz, hogy ezeknek az ismeretágaknak főiskolánkon való tanítását első sorban a mai erdőgazdaság sokféle kívánalma követeli meg. De hogy ezeket az ismereteket az erdőmérnök a tagosításnál is kiválóan értékesítheti, azt magának *Bodola* tanár úrnak a felszólalása bizonyítja, mikor azt mondja, hogy a tagosító munka nem egyedül a földmérésből áll, hanem számos egyéb műszaki munkával kapcsolatos és ennek igazolására mindazokat az ismeretágakat felsorolja, amelyeket az imént felemlítettem. A mezőgazdaság nincs bent *Bodola* tanár úr felszólalásában, hanem csak az enyémben. Hogy ennek az ismerettöbbletnek a tagosító mérnök kárát látná-e, az iránt alig merülhet fel kétség.

Nem tartanám tehát jogosultnak azt sem, ha a kellő jogi kvalifikáció megszerzése után erdőmérnökeink sem szerezhetnék meg a tagosító munkálatokhoz való alaki képesítést, noha geodéziai tudásuk megfelel a tagosító mérnököktől megkívánandó mértéknek és ezt az ismeretüket még kiegészíti az a műszaki tudás is, mely a tagosító munkálatokkal *Bodola* tanár úr szerint is kapcsolatos. Selmechányán, 1907. évi januárius hó 25-én.

Kiváló tisztelettel

a főiskola ezidőszerinti rektora:

Herrmann.

Részünkről csak őszinte köszönettel vehetünk tudomást a főiskola rektorának abbéli törekvéséről, hogy a vezetése alatt álló főiskola által nyújtott minősítésnek erélyesen védelmére kel. Egyuttal azonban csodálkozunk kell azon, hogy a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletnek egyik előkelő és nagyképzettségű tagja a selmeczbányai főiskolában felőlt tananyag felől annyira tájékozatlan, hogy az erdőmérnököket, akik közül nem egy dolgozik mint háromszögelő mérnök az országos felmérésnél teljes sikerrel, sőt biztos értesülésünk szerint főnökeinek teljes megelégedésére is, a nagy szerepet vivő gazdasági ismeretek daczára sem tartja alkalmasnak a tagosító mérnöki munkálatokra. Annál inkább csodálkozhatunk ezen, mert a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet néhány év előtt a műszaki rendtartásról szóló törvénytervezet elkészítésénél elismerte az erdőmérnökök műszaki minősítését.

A kérdés történetére nézve álljanak itt a következők: Az erdélyi birtokrendezés tárgyában tartott értekezleten tárgyalás alá került az erdélyrészi tagosító mérnökök minősítése ügyében kiadni tervezett rendelet szövege is, amelyben a selmeczbányai főiskola végzett hallgatói figyelemben nem részesültek. Az Országos Erdészeti Egyesület képviselője felszólalásában kérte, hogy a főiskola végzett hallgatói a műegyetemet végzettekkel egyenlő elbírálás alá vonassanak.

Ugyanily értelemben irt át az Országos Erdészeti Egyesület az igazságügyminiszterhez.

Az erdőtisztai kar az állat-, illetőleg madárvédelem szolgálatában. A magyar erdészeti kar igaz odaadással és lelkesedéssel karol fel minden ügyet, amelylyel elsősorban erdészeti érdekeket szolgál, de amelylyel egyszersmind a köz javára is közreműködik.

Ugyszólván az ország minden részéből érkeznek megkeresések az Országos Állatvédő Egyesülethez erdészeink részéről, akik a madárvédelmen kívül az általános állatvédelmet is felkarolják, sőt sok helyütt egyenesen mozgalmat is indítottak egyesek az iránt, hogy a nemes ügyet szolgáló, ily célzatu egyesületek létesüljenek.

Örömmel kell ezeket a tényeket megállapítani, mert ebből

is kitünik, hogy mennyire igazolt volt dr. Darányi Ignác miniszter azon kijelentése, hogy részben az erdészek ismert ügybuzgalmától várja a madárvédelem fellendülését.

Hazánkban eddig az állat-, illetve madárvédelem szolgálatába a következők szegődtek:

Álmássy Andor m. kir. erdőigazgató Lugos, akit a közbizalom az ottani állatvédő egyesület elnökévé is választott. Kétszeres jelentőséggel bír e megtszttetés, mert éppen azon a vidéken még sok kívánni való van e téren.

Előző számainkban már megemlékeztünk arról, hogy *Selymessy Ferencz* m. kir. főerdész Kecskeméten, mily nagy munkálkodást fejt ki a madár- és állatvédelem érdekében, és hogy ezen működése mily nagy méltánylásra talált a közönség körében, bizonyítja az a körülmény, hogy *Selymessyt* a kecskeméti állatvédő egyesület alelnökévé választotta. *Selymessy* Ferencz egyebek között e hó 27-én a mezőgazdasági téli tanfolyam keretében, bemutatásokkal kapcsolatosan nagyobb szabású előadást is tartott nagyszámu közönség előtt a madárvédelemről.

Évek óta nagy tevékenységet fejt ki *Törzs István* városi erdőmester Kőszegen is, aki az ottani egyesület tevékeny választmányi tagja.

Igen nagy horderejü az a működés, amelyet székes fővárosunk erdőmestere *Guckler Károly* fejt ki, aki nagy odaadással üzi a madárvédelmet és már nem egy madárfogónak okozott súlyos megbüntetéssel szomorú órákat.

Ujabban *Binder Béla* székesfehérvári m. kir. erdőgondnok is a nemes ügy szolgálatába állott és most szervezi az O. Á. V. E. közbenjöttével *dr. Kukuljevic József* m. kir. állatorvos utbaigazításai alapján az ottan megalakítandó egyesületet.

Ugyancsak lelkes apostolává szegődött ez ügynek *N. Barthos Gyula* kernyesdi (Hunyad m.) főerdész és *Léber Antal* Szatmár városi főerdész.

E nemes törekvéseket *Máday Izidor* ny. miniszteri tanácsos, az O. Á. V. E. elnöke támogatja, aki az Orsz. Erd. Egyesületnek is régi választmányi tagja.

Végezetül ez uton is felhívjuk kartársaink érdeklődését ez ügy iránt és egyszersmind tájékoztatásul felemlítjük, hogy az

O. Á. V. E. szívesen szolgál utbaigazítással, felvilágosítással és megfelelő szakmunkákkal. — C —

Erdei vasut a Szepességén. A „Glesinger József Fülöp fakereskedő cég“ a Gölnicz folyó jobb partján lévő lassupataki völgyben 8.1 km hosszban gőzüzemű, s ehhez csatlakozólag 1.9 km hosszban lóüzemű erdei vasutat épített a múlt év nyarán és őszén.

Az erdei vasut kiinduló állomása Merény bányavárostól mintegy 2 km távolságra eső azon a helyen van, hol a Lassupatak a Gölnicz folyóba torkol. Ezen a helyen nevezett cég nagyobb szabású, 3 gyorskerettel felszerelt, modern gőzfürészt is épített, mely mellett a szükséges hivatalnoki és munkáslakások, irodák stb. lesznek elhelyezve. A gyártelep villamos világitást kap.

Az erdei vasut főleg a gróf Andrássy Géza-féle hitbizományi uradalomból vásárolt haszonfának, másrészt pedig az óvizi m. kir. erdőgondnokságnak a Lassupatak völgyére hajló haszonfavágásaiból kikerülő faanyag leszállítására fog szolgálni.

A szóban levő erdei vasut építése — a tulságosan zord időjárás folytán — nem fejeztetett be teljesen; de tavasszal egészen át fog adatni a forgalomnak s ekkor fog üzembe helyezettetni az új gőzfürész is.

A január hó 19-én tartott műtanrendőri bejárásom a „Merény-Lassupatak-határvölgyi erdei vasut“ 6.7 km vonalszakasza átadatott a forgalomnak. *Tomasovszky Imre.*

A vadorzók ellen. *Andrássy Gyula* gróf belügyminiszter — amint a napilapok írják — a vad és vadász legnagyobb elleniségének, a vadorzónak megrendszabályozásáról intézkedik egyik újabb rendeletében. Az orvvadászt nehéz tetten érni, még nehezebb elfogni. Habár fegyverrel a kezükben el is fogják őket, a legritkább esetben lehet rájuk bizonyítani a vadorzást. Azzal védekeznek leginkább, hogy eszük ágában sem volt lelőni a vadat s ezért a büntetéstől is megmenekültek. A hatóságoknak ezentul ezt a védekezést elfogadni nem lesz szabad. A belügyminiszter ugyanis kimondotta, hogy aki fegyverrel idegen vadászterületre lép s mielőtt fegyverét használta volna, tetten érik, az engedély nélkül való vadászás által elkövetett cselekmény véghezvitelét nemcsak meg-

kezdette, hanem be is fejezte; a vadorzók tehát nem védekezhetnek azzal a szokásos kifogással, hogy vadat nem lőttek, mert a hatóságok a szigorú birságot minden körülmények közt kiróják rájuk.

Erre a hirre a Bp. H. egyik főerdész olvasója a következő megjegyzéseket teszi:

„Olyan ember írja e sorokat, aki nap-nap után halálraszánva indul ki otthonából a vadorzók istentelen gonoszsága, hihetetlen vakmerősége miatt. Valóságos guny nekem azt hallani becses lapjukból, hogy a belügyminiszter ur nagy örömet szerzett a vadászoknak és erdészeknek, mert a vadorzók ellen ismét egy újabb rendeletet adott ki! Ó, kérem, hagyjanak föl ezzel az írott malasztal, dobják a tűzre mind s adjanak helyette egy szemernyi realitást! Mit érnek a rendeletek azok szerkesztésében, akiknek fogalmuk sincs a való állapotokról. Bár akadna valaki jótevőnk nekünk szegény erdészeknek, aki megsugná a miniszter urnak, hogy akkor fogjuk őt áldani, amikor a puszkapor árát fölemeli kilogramonként legalább 8—10 koronára, hogy minden naplopó ne juthasson oly könnyen hozzá. Ha már semmiképp sem akarják megadni nekünk e fegyveres rablókkal szemben azt a szabadságot, amit birnak a csendőrök, legalább nehezítsék meg a munkakerülő erkölcsrontó, léha életmódját. Hát miféle sors, miféle igazság az, hogy egy diplomás erdőtiszt, ambíciótól sarkalva megy kötelessége után s egy forgalmas helyen: közlekedési út mellett fekvő faraktárában három fegyveres vadorzó, a vidék elaljasult, munkakerülő, teljesen vagyontalan szeméjtje, mellének szegezett fegyverekkel állja útját s halálos fenyegetéssel, ha fegyveréhez merne nyulni, hátrafelé lépkedve, távoznak a negyedik után, ki hátán czipeli a vérétől pihegő szegény özet! Ez megtörtént velem, s rá harmadnap az egyik erdőőrözmet vadorzóktól félholtra lödözve szállítottam kórházba. Ezek ellen csak az segít, ha a fölesketett erdészeti személyzet csendőrségi szabályzatot kap s ha a puszkapor ára oly nagy lesz, hogy ahhoz mindenki ne juthasson hozzá, s akkor is csak a vadászjegy — vagy a szolgálati eskü-bizonyítvány előmutatása mellett.“

Más felszólalások ellenzik a lőpor árának felemelését és a célját elérhetőnek vélik azáltal, ha csakis vadászjegy vagy más

igazolvány alapján adatik ki a lőpor, melynek árusítása kizárólag az adóhivatalokra és pénzügyőri szakaszokra volna bizandó.

Általános a panasz a vadorzók elszaporodása és a vadorzás büntetésére illetékes hatóságok lanyha eljárása felett.

Az uráli bagoly téli megjelenése hazánkban. Északi és keleti Európa, különösen pedig az Urál hegység a hazája ennek a bagolyfajnak. Magyarország hegyes vidékein szintén fészkel, de oly csekély számban, hogy csak ritkán találkozik vele a megfigyelő. Annál föltünőbb ennélfogva, ha egyszerre csak nagyobb számban lép föl és megjelenik oly helyeken is, ahol évtizedek folyamán se látták.

Több helyről nyert értesülés szerint az idei télen, helyesebben január óta, föltünően gyakori volt ez a máskülönben csak ritkán vagy egyáltalában elő nem forduló bagolyfaj. Eddig csak egy ilyen esetet ismerünk Magyarországból, t. i. az 1904/05. év telén ugyancsak gyakoribb volt a szokottnál, úgy, hogy még a Dunántultra is került belőle. Ez a két gyors egymásutánban bekövetkezett invázió arra enged következtetni, hogy a jövőben esetleg állandósulhat ez a mozgalom, és akkor szemben állunk egy a madárvilágban meglehetősen ritkán előforduló áttelepedési folyamattal. Arról volna ugyanis szó, hogy az uráli baglyoknak egy része Magyarországra helyezi át téli tanyáját. Ilyen áttelepedési folyamatot már többet ismerünk, de valamennyit igen hézagosan, többnyire csak a befejezésüket. Most alkalmunk volna egy ilyen szerfőlött érdekes és az állatföldrajz szempontjából fontos folyamatot szinte lépésről-lépésre követni és megismerni. A magyar tudományra háramlik az a kötelesség, hogy ezt a kínálkozó alkalmat el ne mulassza, s ennek a kötelességnek az érzete indítja a *Magyar Ornithologiai Központ*-ot arra, hogy ezt a kérdést itt is fölvesse.

Kérjük ezen a rövid uton régi munkatársainkat a magyar madártani tudomány érvényesítésében, a *m. kir. erdőhatóságokat*, hogy idei tavaszi vonulási jelentéseikben sziveskedjenek megadni idevágó tapasztalataikat is, nevezetesen azt, hogy mikor jelentkeztek az uráli baglyok, mekkora számban voltak, meddig maradtak, esetleg azt is, hogy megjelenésük nem volt-e össze-

függésben egérjárással, végül még esetleg azt is, hogy rendes körülmények között minő az előfordulása.

Némi tájékoztatásul szolgáljon az, hogy az uráli bagoly majdnem uhunagyságu, de nem füles bagoly, mely a nagyságtól eltekintve igen hasonlít az erdei vagy macskabagolyhoz. Jellemző a világos sárga csőr s az ugyanilyen színű talp és karom, továbbá aránylag igen hosszú farka, melyről vadászembereink „*hosszufarku macskabagoly*“-nak nevezték el. Főszíne fehéres-szürke.

Ha nagyobb anyag gyülik össze, akkor némi viszonzásul a Tek. Szerkesztőség szíves engedelmével hirt adunk az eredményről.

Schenk Jakab.

Felirat az országos kataszteri felmérés tárgyában. A „*Magyar Mérnök- és Építész-Egylet*“ a pénzügyminiszterhez az országos kataszteri háromszöghálózat kifejlesztése és alappontjainak állandósítása czéljából szükséges törvényhozási, adminisztratív és műszaki intézkedéseknek foganatosítása érdekében feliratot intézett, melyben azt kéri, hogy a kataszteri háromszöghálózat az ország egész területére kiterjesztessék, tekintet nélkül arra, hogy hol lesz részletes felmérés és hol nem és hogy a nagy költséggel és munkával elkészített háromszöghálózat alappontjai úgy állandósítsassanak, hogy azok nagyobb és költségesebb munka nélkül ismét feltalálhatók legyenek és a régebbi hiányok, az elpusztult alappontok pótoltsanak.

Kérvényében az egyesület kívánatosnak tartaná, ha *törvényhozási uton* a háromszöghálózat elsőrendű s legfontosabb pontjainak közvetlen (16—25 □-ölnyi) környékének kisajátítása és a kisajátított területhez való hozzájutás, az átjárási szolgálatnak az illető parcellákra való betáblázása által lehetővé tétetnék; hogy ezek az alappontok érintetlenül megőrizhetők és a szögmérés megkönnyítése végett nagyobb építmények (gulák, falazott, állandósítások) nehézség nélkül megépíthetők legyenek.

Kívánatosnak tartja még az egyesület, hogy az összes alappontok megőrzésére az illető községek (örsemélyzetük, u. m. mező, erdő s rendőrök útján) köteleztessenek s az elpusztult pontok helyreállításának összes költségeit a község tartozzék az államkincstárnak megtéríteni.

Az alappontok megőrzése és a kataszteri munkálatok felhasználhatása érdekében az egyesület még azt is kéri, hogy *adminisztratív úton* gondoskodás történjék az iránt, hogy a kat. háromszögelő hivatalok a régebben elhelyezett s esetleg elpusztult pontokat helyreállítsák és állandóan megjelöljék elsősorban ott, hol a telekkönyvi betétszerkesztés a forgalomnak átadatott, továbbá, hogy minden egyes községben kisebb méretű átnézeti térkép függesztessék ki a községházánál és az alappontokra vonatkozó összes adatok az idevágó törvényekkel és rendeletekkel együtt közzététessenek, hogy egyrészt azokat minden község területén működő mérnök felhasználhassa, másrészt, hogy az alappontok fontossága ezáltal is inkább a köztudatba menjen át és megőrzésük is könnyebbé váljék.

Műszaki szempontból szükségesnek találná az egyesület, hogy a pontok állandósítása alkalmával olyan helyeken, hol a pont földfeletti jelzése előreláthatólag el fog pusztulni, a pont csak földalatti jelzéssel állandósíthatnák és a földfeletti jelzés kellő távolságban olyan helyen helyeztetnék el, hol a jelzés állandósága valószínűbb (mesgyén, árokparton stb.), továbbá, hogy ezzel kapcsolatosan tagosítások, birtokrendezések és nagyobb parcellázások végrehajtása után a *kataszteri műszaki személyzet* útján azokat az alappontokat, amelyek a részletek új beosztása folytán oly helyekre jutottak, hol elpusztulásuk valószínű, vagy helyezték át, vagy csak a föld alatt jelezve a földfeletti jelzést az előbb említett módon teljesítsék.

A mérnöki gyakorlatnak ma már alig van ága, mely a kataszteri felmérési munkálatokra mint biztos alapot ne támaszkodnék. E munkálatoknak a *telekkönyvi betétszerkesztés* még nagyobb súlyt kölcsönzött, sőt ugyszólván kötelezővé tette azok felhasználását. Az egész országra kiterjedő háromszöghálózat létesítése a különféle vízi, vasuti, tagosítási munkák, bányakutatási, valamint hazánk északkeleti, keleti és délkeleti részeiben az erdőterületek fixirozása szempontjából is felette szükséges, miért is a mi szempontunkból is igen kívánatos, hogy a „Magyar Mérnök- és Építész-Egyesület” fentiekben közölt hasznos előterjesztése mielőbb megvalósuljon.

Cserny Gy.

Fekete Lajos erdőértékszámítástanának (I. kiadás) s egy tiszta példányát az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatala teljes árban megváltani hajlandó és erre vonatkozó szives ajánlatokat kér.

Faragó Béla cs. és kir. udv. szállító magyar magpergetőgyár Zalaegerszegen, f. é. tavaszi árjegyzékét lapunk jelen számának mellékleteként küldi szét.

Stainer Gyula cs. és kir. udvari szállító magpergető gyári czég kimerítő, dus tartalmu árjegyzéke e hó 15-én küldetik szét, melyet a nagyérdemü közönség szives figyelmébe ajánl és kéri, ha tévedés folytán valahoya nem érkezett meg, azt egy levelezőlapon kérni sziveskedjék. A czég az idén minden a szakmába vágó cikket termel és szállit.

